

7 hlavných hriechov

Hriech je ako vírus – môže skoliť aj toho najsilnejšieho človeka.

Ale ak vás vedie Duch, nie ste pod zákonom. A skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, sváry, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, rozkoly, závišť, opilstvo, hýrenie a im podobné. Ale ovocie Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Proti tomuto zákona niet. (Gal 5, 18 – 23)

Istý muž je šťastne zosobášený. Je spokojný so svojou prácou ako stredoškolský profesor a zarába pekné peniaze. Štvrť, v ktorej žije, je slušná a jeho deti navštevujú dobré školy. Má mnoho známych. Skrátka, dieťa šťasteny.

Vtom dostane pozvanie na stretávku po 20 rokoch od skončenia školy. Rozhodne sa, že pôjde. Je zvedavý, ako sa vodí jeho spolužiakom.

Na stretnutí zistí, že mnoho jeho bývalých spolužiakov zarába omnoho viac, než zarába on. Ich zamestnania sa zdajú byť vzrušujúcejšie než je jeho. Žijú v bohatých mestských štvrtiach. Ich deti navštevujú výberové súkromné školy. Navyše, mnohí z jeho spolužiakov si zobrali za manželky ženy, ktoré sú vzdelanejšie, ba i príťažlivejšie, než tá jeho. Jasne povedané, veľké množstvo jeho bývalých spolužiakov dosiahli vyšší spoločenský, ekonomický a profesionálny status, než on.

Ako sa tento náš profesor asi cítil, keď sa po víkendovej stretávke vrátil domov? Menejcenný. Trýznený pocitom zlyhania. Mrzutý voči svojej žene. Kritický voči vzdelaniu, ktoré dostávajú jeho deti. Nespokojný s jednotvárnosťou jeho práce s priemernou mzdou, ktorú zarába. Čo sa vlastne počas víkendu stalo? Zmenilo sa v skutočnosti niečo v profesorskom živote počas tých troch dní? Je jeho žena škaredšia? Znížili mu plat? Zhoršilo sa niečo na kvalite vyučovania v školách, ktorú navštevovali jeho deti?

V skutočnosti, objektívne sa v jeho živote v tento pondelok nezmenilo nič. Čo sa ale predsa zmenilo je nový pohľad, ktorý má profesor na seba samého. Závišť voči jeho bývalým spolužiakom sa pre neho stala zdrojom psychickej bolesti, ktorá silne ovplyvňuje to, ako sa cíti v súvislosti s mnohými vecami. Otázka však znie: prečo vlastne závidí?

Závišť iba berie. Nikdy sa nenasýti duša závistlivého človeka. Závistlivé oko vidí v cudzom dobre vlastné zlo. Kto z nás kresťanov už nesľúbil, že viac nikoho nebude odsudzovať, alebo že nikomu nebude

závidieť? Kto z nás dodržal svoj sľub? Všetci fungujeme po starom. So svojimi vášňami žijeme desať, dvadsať, päťdesiat rokov a tvrdíme, že sme dobrí kresťania. Ale nič sa v našich životoch nezmenilo, akí sme boli, takí sme aj ostali. Obrátili sme naruby sedem hlavných hriechov a vyhlásili ich za cnosti.

Pýchu sme nazvali zdravým sebavedomím, lakomstvo zákonom ekonomiky, smilstvo zdravým biologickým inštinktom, nestriednosť vyššou životnou úrovňou, surovú závišť a nenávišť bojom o spravodlivosť a politickú slobodu, hnev rozhorčením nad názormi druhých, a lenivosť sme nazvali filozofickým postojom.

Kto pozná svoje hriechy, je väčší ako ten, kto svojou modlitbou vzkriesi mŕtveho. Kto plače a vzdychá nad sebou, je väčší ako ten, kto vyučuje celý svet. Ten, kto pozná svoju vlastnú slabosť, je väčší ako ten, kto videl anjelov. Kto v samote skrúšenosťou nasleduje Krista, je väčší ako ten, kto sa teší priazni plných kostolov. (sv. Izák Sýrsky)

Otázky na zamyslenie:

- 1. Čo mi hovoria tieto hriechy: pýcha, lakomstvo, smilstvo, hnev, závišť, obžerstvo, lenivosť?*
- 2. Ako sa chcem postaviť voči nim?*